

РЕШЕНИЕ

№ 5216

за поправка на очевидна фактическа грешка

гр. София, 18.08.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 4 състав,
в закрито заседание на 18.08.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Ирина Кюртева

като разгледа дело номер **6059** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 175 от Административно процесуалния кодекс (АПК) вр. § 2 от ДР на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК) и чл. 248 ГПК, вр. чл.144 АПК.

Образувано е по молба на ответника по делото, подадена чрез юрк. П., в която се твърди, че в диспозитива на съдебното решение, съдът приема оспорения РА за законосъобразен до размер на 890,89лв. за данъчен период 2013г., но липсва отхвърлителна част. Също така излага съображения, че съобразно мотивите на решението относно данъчен период 2014г., съдът следва да постанови отхвърляне на жалбата до размер на 374,45 лв., ведно със законните лихви. По отношение на разноските, моли съдът да допълни постановеното решение и съгл. чл.161, ал.1, изр.трето от ДОПК присъди юрисконсултско възнаграждение в размер на 355,36 лв.

Насрещната страна своевременно е изразила становище по молбата, в което се твърди, че липсва неяснота относно решението на съда за данъчен период 2013г. и този диспозитив е разбран от страните. Относно молбата за поправка волята на съда за данъчен период 2014 г., твърди че искането следва да бъде отхвърлено, т.к. по този ред не може да се иска изменение или отмяна на формираната от съда воля. Искането за присъждане на юрисконсултско възнаграждение, счита за недопустимо.

Съдът, след като обсъди доводите на страните и въз основа на доказателствата по делото, прие за установено следното:

С решение №4109 от 23.06.2021г. постановено по адм.дело № 6059/2019г. по описа на АССГ, съдът е отменил по жалбата на Л. Й. П., ЕГН [ЕГН], с адрес: [населено място], [улица], ет.6, ап.18 РА-22221218002490-091-001/18.09.2018г., издаден от В. В. на длъжност началник сектор – орган, възложил ревизията и П. П. Б.-Д. –

ръководител на ревизията, с който на осн. чл.122 от ДОПК, са определени допълнителни данъчни задължения по ЗДДФЛ за 2013-2015г., изменен с Решение № 504/ 22.03.2019г. на директора на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ (ОДОП) С., в частта, за данъчен период 2013 г., над 890,89 лв. до 10 107,16 лв., ведно със законната лихва, и изцяло за данъчни периоди 2014г. и 2015г. Съдът е осъдил Дирекция „ОДОП“ [населено място] да заплати на Л. Й. П., ЕГН [ЕГН], разноски за водене на делото, в размер на 1595,80(хиляда петстотин деветдесет и пет и 0,80)лева.

Съдът намира молбата за частично основателна.

Поради технически пропуск, съдът не е постановил изричен отхвърлителен диспозитив в частта, с която жалбата за данъчен период 2013г. е отхвърлена, поради което молбата в тази част е основателна.

Второто искане, съдът намира за неоснователно. Видно от съображенията в молбата за допусната грешка относно установените задължения по ЗДДФЛ за 2014 г., всъщност молителят излага доводи за неправилност на мотивите на съда. Очевидната фактическа грешка е несъответствието между формираната воля на съда и нейното външно изразяване в писмения вид на решението дължащо се на писмени грешки, грешки в пресмятанията или други очевидни неточности. Целта на производството за поправка на очевидна фактическа грешка е възможността съдът по свой почин или по искане на страна и то неограничено във времето да отстрани допуснати в решението очевидни неточности. Чрез производството за поправка на очевидна фактическа грешка е недопустимо да се подменя формираната воля на съда и постановения правен резултат. Поправката на очевидна фактическа грешка не може да се ползва за допълване и изменение на формираната воля на съда, тъй като за това е определен специален ред. В случая, съдът е формирал своята воля относно незаконосъобразността на установените допълнителни задължения по ЗДДФЛ за 2014г., чиято правилност подлежи на касационна проверка.

Искането по чл. 248, ал. 1 от ГПК във връзка с чл. 144 от АПК, е депозирано в срок, от процесуално легитимирана страна и е допустимо. Разпоредбата на чл. 248, ал. 1 ГПК, приложима субсидиарно и в административния процес, предвижда възможност в срока за обжалване, а ако решението е необжалваемо - в едномесечен срок от постановяването му, съдът по искане на страните да допълни или да измени постановеното решение в частта му за разноските. Съгласно чл.161, ал.1 ДОПК, на ответника се присъждат разноски съобразно отхвърлената част на жалбата, като на администрацията се присъжда юрисконсултско възнаграждение в размера на минималното възнаграждение за един адвокат. Присъждането на разноски е поискано своевременно от процесуалния представител на ответника в последното съдебно заседание, поради което и с оглед на гореизложеното, съдът приема това искане за основателно. Съобразно размера на отхвърлената част на жалбата – 890,89лв. и на осн. чл.8, ал.2, т.1 от НАРЕДБА № 1 от 9.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, на ответника следва да бъдат присъдени разноски в размер на 300,00 лв.

Водим от горното и на основание чл. 175, ал. 1 от АПК, вр. § 2 от ДР на ДОПК и чл.248 ГПК, вр. Чл.144 АПК, съдът

РЕШИ :

ДОПУСКА ПОПРАВКА на очевидна фактическа грешка в диспозитива на постановеното по делото решение №4109 от 23.06.2021г. по адм.дело № 6059/2019г. по описа на АССГ, което допълва със следния диспозитив:

„ОТХВЪРЛЯ жалбата на Л. Й. П., ЕГН [ЕГН], с адрес: [населено място], [улица], ет.6, ап.18 РА-22221218002490-091-001/18.09.2018г., издаден от В. В. на длъжност началник сектор – орган, възложил ревизията и П. П. Б.-Д. – ръководител на ревизията, с който на осн. чл.122 от ДОПК, са определени допълнителни данъчни задължения по ЗДДФЛ за 2013-2015г., изменен с Решение № 504/ 22.03.2019г. на директора на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ (ОДОП) С., за данъчен период 2013 г., в частта до 890,89 лв., ведно със законните лихви.

ОСЪЖДА Л. Й. П., ЕГН [ЕГН] да заплати на Дирекция „ОДОП“ [населено място], разноски съобразно отхвърлената част, в размер на 300(триста) лева.“

ОТХВЪРЛЯ, като неоснователна, молбата за поправка на фактическа грешка в постановеното решение №4109 от 23.06.2021г. по адм.дело № 6059/2019г. по описа на АССГ, в частта относно данъчен период 2014г.

Решението може да се обжалва пред Върховния административен съд в 14 - дневен срок от съобщението до страните за постановяването му.

СЪДИЯ: